

РЕШЕНИЕ

№ 4225

гр. София, 28.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5179** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП- [населено място] срещу Решение №85628/13.05.2020 година, постановено по н.а.х.дело №7097/2019 година, 103 състав по описа на СРС,отменящо Наказателно постановление №413572-F-463895/12.03.2019 година, издадено от Директор на Дирекция“ Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП- С., с което за извършено нарушение на разпоредбите на чл.37,ал.2 и чл.56 ,ал.1 от ДОПК във връзка с чл.13,ал.1 от ДОПК на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 250 лева на основание чл.273 от ДОПК.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, иска се неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира се и присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции в размер на 400 лева. Депозирано е и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвоката,представляващ ответника по касация и моли да бъде редуцирано по реда на чл.78,ал.5 ГПК.

В съдебно заседание,касаторът-ТД на НАП-С., редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт П. Г., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация– [фирма] редовно и своевременно призован, се представлява от адвокат У., редовно упълномощена която оспорва жалбата като неоснователна и моли да и бъдат присъдени разноски по делото.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,жалбата е основателна,но по съображения, различни от сочените в нея.

СРС е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила.От приложените доказателства и най-вече от наказателното постановление и от АУАН е видно, че административно- наказващият орган ясно и недвусмислено е посочил, че нарушението е извършено под формата на бездействие, осъществено в рамките на определения от органа по приходите срок до 07.12.2018 година, в който срок е следвало да бъдат представени документи и при условията на продължено нарушение,което не е преустановено към момента на съставяне на АУАН/ като този извод се съдържа и в АУАН. Неправилен е изводът на СРС, че в АУАН и в НП няма дата на извършване на нарушението, защото при извършване на нарушение, осъществено чрез бездействие, нарушението трае докато бъде установено или преустановено и административно-наказващият орган и актосъставителят нямат задължение да посочват датата на извършването на нарушението,защото след изтичане на установен в закона срок / какъвто е процесният случай/ и неизпълнение на задължение в посочения срок, започва осъществяване на нарушението и то непрекъснато и то трае докато не бъде установено или преустановено. Ответникът по касация е имал срок до 07.12.2018 година да представи писмени доказателства,посочени му от орган по приходите,но до този срок същият не е представил изисканите доказателства и от следващия ден на дадения срок е започнал да осъществява състава на нарушението.Изводът на СРС, че в НП не е посочена дата на извършване на нарушението не съответства на събраните доказателства и най-вече на отразеното в НП, че административно-наказващият орган е посочил крайната дата, дадена от органите по приходите за представяне на доказателства и в рамките на този срок задълженият субект не е представил поисканите доказателства..Не е налице соченото в решението на СРС допуснато съществено нарушение на административно производствените правила.Тъй като решението е отменено само на процесуално основание,без да е разгледан спорът по същество,то настоящата съдебна инстанция намира, че решението следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав,при което следва да се изложат мотиви относно това има ли извършено нарушение на посочените правни разпоредби от страна на ответника по касация, да се обсъдят всички събрани доказателства и едва тогава да се постановява съдебен акт. Настоящата съдебна инстанция не споделя довода в касационната жалба/ който е твърде противоречив-в едната част самият процесуален представител на касатора твърди, че АССГ като касационна инстанция е инстанция по правото, а не по

фактите, а в другата иска да се потвърди наказателното постановление. Следва да бъде отбелязано именно, защото касационната инстанция е инстанция по правото, и при отмяна на наказателното постановление само на процесуално основание, същата тази касационна инстанция не притежава правомощия да разгледа направо спора по същество/ защото предмет на съдебна проверка пред АССГ е решението на първоинстанционния съд и при липсата в него на каквито и да било съображения относно това има ли извършено нарушение и извършено ли е то от ответника по касация, АССГ няма как да изиграе ролята и на инстанция по същество по отношение на наказателното постановление, защото това би довело до ограничаване правота на защита на нарушителя и би го лишило от една съдебна инстанция, което е недопустимо. При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по разноските и в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

В този смисъл касационната жалба е основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на процесуални представител на касатора, че понятието „незаконосъобразност“ на съдебното решение, е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения. Касационната инстанция проверява валидността, допустимостта и правилността на съдебните решения, постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията, визирани в чл.348 от НПК. На второ място, понятието „незаконосъобразност“ е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №85628/13.05.2020 година, постановено по н.а.х.дело №7097/2019 година, 103 състав по описа на СРС.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

